

Sygnatura akt I Ns 528/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Małgorzata Mikos-Bednarz

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Chaberek

po rozpoznaniu w dniu 22/07/2014 r. w Ostrołęce

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. P. (1)**

z udziałem **Z. P.**

o zniesienie współwłasności

p o s t a n a w i a :

1. ustala, że przedmiotem zniesienia współwłasności w równych udziałach pomiędzy wnioskodawczynią J. P. (1), a uczestniczką postępowania Z. P. jest nieruchomość zabudowana oznaczona numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,0191 ha położona w O., przy ul. (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Ostrołęce prowadzona jest KW (...) o wartości 470.765,50 zł (czteryście siedemdziesiąt tysięcy siedemset sześćdziesiąt pięć złotych i pięćdziesiąt groszy);

2. dokonuje zniesienia współwłasności w ten sposób, że opisaną w pkt 1 zabudowaną nieruchomość przyznaje na wyłączną własność wnioskodawczyni J. P. (1);

3. tytułem spłaty zasądza od wnioskodawczyni J. P. (1) na rzecz uczestniczki postępowania Z. P. kwotę 235.382,75 zł (dwieście trzydzieści pięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt dwa złote i siedemdziesiąt pięć groszy) płatną w dwóch ratach:

a) pierwsza rata w kwocie 25.000,00 zł płatna w terminie tygodnia od daty uprawomocnienia się postanowienia;

b) druga rata w kwocie 210.382,75 zł płatna w terminie jednego roku od daty uprawomocnienia się postanowienia

- wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

4. stwierdzić, że wnioskodawczyni i uczestniczka ponoszą koszty postępowania każda we własnym zakresie.

SSR Małgorzata Mikos-Bednarz

Sygn. akt I Ns 528/13

UZASADNIENIE

W dniu 1 lipca 2013 r. wnioskodawczyni J. P. (1) wniosła o zniesienie współwłasności nieruchomości zabudowanej oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,0191 ha, położonej w O. przy ul. (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Ostrołęce prowadzona jest KW (...), w ten sposób aby ww. nieruchomość Sąd przyznał na wyłączną

własność wnioskodawczyni, zasądzając na rzecz uczestniczki postępowania Z. P. spłatę odpowiadającą wartości jej udziału oraz o zasądzenie na jej rzecz od uczestniczki postępowania kosztów postępowania.

Uzasadniając swoje żądanie wnioskodawczyni wskazała, iż strony są współwłaścicielami ww. nieruchomości zabudowanej domem o wartości 300.000,00 zł w udziałach po 1/2 . Uczestniczka postępowania jest teściową wnioskodawczyni, która nabyła swój udział w prawie własności nieruchomości w drodze darowizny otrzymanej od męża wnioskodawczyni. Wnioskodawczyni podniosła, iż uczestniczka postępowania nie mieszka w domu znajdującym się na owej nieruchomości, gdyż posiada własne mieszkanie w W., gdzie stale przebywa. Podkreśliła, iż Z. P. nie partycypuje w kosztach związanych z utrzymaniem nieruchomości. Wnioskodawczyni wskazała, iż zamieszkuje sporną nieruchomość wraz z dwoma synami oraz mężem, z którym jest w trakcie rozwodu. Sama utrzymuje ową nieruchomość, bez pomocy ze strony bezrobotnego męża. W ocenie wnioskodawczyni powyższe uzasadnia zniesienie przez Sąd współwłasności owej nieruchomości w sposób zgodny z jej wnioskiem.

Uczestniczka postępowania Z. P. przyłączyła się co do zasady do wniosku J. P. (1) o zniesienie współwłasności ww. nieruchomości, aprobując zaproponowany przez nią sposób zniesienia współwłasności. Zakwestionowała jedynie przedstawioną przez wnioskodawczynię wartość nieruchomości objętej wnioskiem, podnosząc iż została znacznie zaniżona. Ponadto uczestniczka postępowania potwierdziła, iż nie mieszka w spornej nieruchomości oraz nie ponosi kosztów związanych z utrzymaniem. Wskazała jedynie, iż w 2012 r. partycypowała w kosztach wymiany oświetlenia w domu oraz wykupiła roczną polisę ubezpieczeniową dla nieruchomości. Uczestniczka postępowania wniosła także o obciążenie kosztami postępowania wyłącznie wnioskodawczynię, gdyż jej zdaniem jest ona wyłącznie zainteresowaną rozstrzygnięciem niniejszej sprawy.

W toku postępowania wnioskodawczyni J. P. (1) wносиła o ustalenie jej obowiązku spłaty względem uczestniczki postępowania w ten sposób, iż kwotę 25.000,00 zł uścił w terminie tygodnia od uprawomocnienia się orzeczenia , a pozostałą część w terminie roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Wobec powyższego uczestniczka postępowania, reprezentowana przez swojego syna S. P. wniosła o nie uwzględnianie tego wniosku i ustalenie jednorazowej spłaty bez odraczania terminu jej płatności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedmiotowa nieruchomość w zabudowie szeregowej oznaczona numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,0191 ha, położona w O. przy ul. (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Ostrołęce prowadzona jest KW (...) była przedmiotem majątku wspólnego wnioskodawczyni i jej męża S. P. – syna uczestniczki postępowania . W dniu 5 marca 2009 r. wnioskodawczyni zawarła z mężem umowę majątkową małżeńską ustanawiającą rozdzielność majątkową, Następnie syn uczestniczki i zarazem jej pełnomocnik w niniejszej sprawie S. P. przekazał w dniu 26 kwietnia 2012 r. w drodze umowy darowizny swój udział w prawie własności ww. nieruchomości na rzecz swojej matki – Z. P..

Obecnie J. P. (1) oraz Z. P. posiadają równe udziały w prawie własności owej nieruchomości w wysokości po 1/2.

(**dowód** : odpis zwykły księgi wieczystej (...) – k. 5)

Dom położony na nieruchomości oznaczonej numerem geodezyjnym (...), położony przy ulicy (...) na Osiedlu (...) w O. jest obecnie zamieszkiwany przez J. P. (1) wraz z jej dwoma małoletnimi synami w wieku 10 i 15 lat oraz przez mężem, z którym jest w trakcie rozwodu. Koszty związane z utrzymaniem domu ponosi wyłącznie J. P. (1) (mąż nie partycypuje w tych kosztach).

J. P. (1) jest zatrudniona w U. K. S. w B. Oddziale w Ł. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Z tego tytułu osiąga dochody w wysokości 4.110,00 brutto. Ponadto jest właścicielką lokalu użytkowego, który wynajmuje osiągając dochód w wysokości 1.200,00 zł miesięcznie. Dzieci nie mają ustalonego jeszcze prawa do alimentów , spawa rozwodowa jest w trakcie .

(dowód: zeznania w wnioskodawczyni J. P. – k. 110 – 111)

Uczestniczka Z. P. stale zamieszkuje w W. wraz z mężem, gdzie posiada własne mieszkanie. Otrzymuje emeryturę, z której się utrzymuje. Nigdy nie zamieszkiwała w domu położonym w O. przy ul. (...). Nie wykorzystuje owej nieruchomości e w żaden inny sposób.

(dowód : twierdzenia zawarte w odpowiedzi na wniosek o zniesienie współwłasności- k. 8, twierdzenia pełnomocnika Z. S. P. – k. 111, zeznania J. P. – k. 110 - 111)

W toku postępowania dopuszczony został dowód z opinii biegłych rzeczoznawców majątkowych J. T. (1) oraz A. W. (1).

Biegły J. T. (1) w sporządzonych przez siebie opiniach pisemnej i uzupełniającej określił ostatecznie wartość nieruchomości zabudowanej oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,0191 ha, położonej w O. przy ul. (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Ostrołęce prowadzona jest KW (...) na kwotę 442.581,00 zł.

Uzasadniając poczynione ustalenia biegły wyjaśnił, iż w wyniku oględzin owej nieruchomości, uwzględniając jej powierzchnię użytkową – 155,51 m², stan techniczny oceniany jako dobry oraz porównywalne ceny osiągnane w transakcjach sprzedaży analogicznych nieruchomości, ustalił jej wartość. Odnosząc się do zarzutów podnoszonych przez wnioskodawczynię w stosunku do dokonanych przez niego ustaleń biegły wyjaśnił, iż uwzględnił zgłaszane w toku oględzin wady techniczne owej nieruchomości np. w postaci szczelności okien, co jednak nie wpłynęło na kwalifikację stanu technicznego domu. W zakresie kwestionowania powierzchni użytkowej lokalu biegły skorygował pierwotną powierzchnię o 6,68 m.kw. z uwagi na podwójnie naliczoną powierzchnię garderoby.

Z uwagi na to , że wnioskodawczyni pomimo to kwestionowała wartość skorygowanej wyceny uznając , że jest znacznie zawyżona sad na wyraźny wniosek wnioskodawczyni dopuścił dowód z opinii kolejnego biegłego rzeczoznawcy .

Biegły A. W. (1) w sporządzonej opinii na podstawie: informacji uzyskanych w trakcie obmiaru, opisu i oględzin nieruchomości, akt sprawy oraz analizy cen transakcyjnych ustalił, iż wartość wskazanej nieruchomości wynosi 489.950,00 zł.

Biegły wyjaśnił, iż obmiar powierzchni użytkowej nieruchomości został dokonany precyzyjnie laserowym przyrządem pomiarowym, uwzględniającym istniejące w pomieszczeniach wnęki. Powierzchnię użytkową ustalono na 159,11 m². Poza tym, uwzględniając wskazane przez wnioskodawczynię wady techniczne budynku, ocenił jego stan jako dobry – wymagający drobnych napraw. Jako dobre i bardzo dobre biegły ocenił również sąsiedztwo i stan otoczenia oraz infrastrukturę techniczną nieruchomości.

(dowód : opinia pisemna biegłego rzeczoznawcy J. T. – k. 29 – 39, opinia uzupełniająca biegłego rzeczoznawcy J. T. – k. 60 – 62, opinia pisemna biegłego rzeczoznawcy A. W. – k. 79 – 91)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni J. P. (1) wniosła o zniesienie współwłasności nieruchomości zabudowanej oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,0191 ha, położonej w O. przy ul. (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Ostrołęce prowadzona jest KW (...), istniejącej pomiędzy nią a uczestniczką postępowania Z. P. w równych udziałach w wysokości po 1/2.

Celem zniesienia współwłasności jest podział rzeczy, likwidujący pomiędzy współwłaścicielami stosunki prawne wynikające ze współwłasności. Wskazać należy, iż przepisy art. 617 i nast. k.p.c., łącznie z art. 212 i nast. k.c., stosowane są wprost do przypadków sądowego zniesienia współwłasności w częściach ułamkowych.

Jednym ze sposobów na zniesienie współwłasności nieruchomości w postępowaniu sądowym jest przyznanie rzeczy jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych współwłaścicieli. Art. 212 § 2 k.c. precyzuje, iż przyznanie rzeczy jednemu ze współwłaścicieli dotyczy rzeczy, które nie dają się podzielić.

Strony niniejszego postępowaniu zgodnie wnosili o zniesienie współwłasności w/w nieruchomości w ten sposób, by wyłączną jej własność przyznać wnioskodawczyni, z obowiązkiem spłaty wartości udziału na rzecz uczestniczki postępowania. Sporna między stronami była tylko wysokość spłaty należnej uczestniczce postępowania, terminy spłat, rozłożenie na raty.

Pomimo zgodności stron co do zasady, Sąd rozpatrując niniejszą sprawę miał na uwadze stanowisko Sądu Najwyższego wskazujące, iż rozstrzygnięcie o tym, któremu z kilku współwłaścicieli należy przyznać na własność w naturze całą nieruchomość, powinno być poprzedzone rozważaniem usprawiedliwionych interesów wszystkich uprawnionych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 1983 r., III CRN 111/83, LEX nr 8543).

Wskazać należy, iż Sąd przy podziale domu powinien dążyć do ukształtowania sytuacji prawnej i ekonomicznej współwłaścicieli w sposób zbliżony do stanu sprzed zniesienia współwłasności. Tylko wówczas będzie można stwierdzić, że należne udziały zostały przekształcone w inne prawa, a nie odjęte uprawnionym. Przyznana zaś współwłaścicielowi spłata z tytułu jego udziału we współwłasności domu powinna umożliwiać mu zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych w rozsądnym terminie i na poziomie zbliżonym do stanu sprzed zniesienia współwłasności (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2013 r., V CSK 168/12, LEX nr 1331376).

Podzielając powyższe, wskazać należy, iż Sąd na podstawie zeznań wnioskodawczyni oraz twierdzeń uczestniczki postępowania zawartych w jej piśmie odpowiadającym na wniosek o zniesienie współwłasności ustalił, iż w domu posadowionym na rzeczonej nieruchomości zamieszkuje obecnie i zamieszkiwała dotychczas wnioskodawczyni wraz z dwoma małoletnimi synami oraz mężem, z którym jest w trakcie rozwodu. Koszty utrzymania nieruchomości ponosi wyłącznie wnioskodawczyni.

Wskazać należy również, iż uczestniczka postępowania nigdy nie zamieszkiwała w domu znajdującym się ww. nieruchomości, ani też nie wykorzystywała jej w inny sposób. Nie planowała w przyszłości również przeprowadzki do przedmiotowego domu. Co więcej, uczestniczka postępowania przyznała, iż nie partycypowała w kosztach jego utrzymania, gdyż nie mieszkała w nim.

Sąd uznał wobec powyższego, iż zasadnym będzie zniesienie współwłasności w sposób, zaproponowany przez wnioskodawczynię. Pozwoli to zachować utrwalony przez lata stan sprzed zniesienia współwłasności nieruchomości, w ten sposób, iż będzie ona w dalszym ciągu zamieszkiwać nieruchomość wraz z nieletnimi synami i władać nią w dotychczasowy sposób.

Rozstrzygnięcie to uwzględnia także słuszne interesy uczestniczki postępowania. Uczestniczka Z. P. posiada własne mieszkanie położone w W., które zamieszkuje wraz z mężem. Jej potrzeby mieszkaniowe są dostatecznie zaspokojone biorąc pod uwagę, iż uczestniczka postępowania nie zamieszkiwała nigdy w domu położonym na nieruchomości objętej wnioskiem. Orzeczenie Sądu w tym zakresie nie wpłynie na jej sytuację mieszkaniową w żaden sposób oraz nie naruszy stanu istniejącego przed zniesieniem współwłasności.

Ustalając wartość udziałów w prawie własności nieruchomości objętej wnioskiem Sąd wziął łącznie pod uwagę ustalenia dokonane przez biegłych rzeczoznawców majątkowych – J. T. (1) oraz A. W. (1).

Sąd uznał, iż obie opinie złożone przez biegłych w zakresie sposobu wyceny i oszacowania wartości nieruchomości są rzeczowe, zupełne, każdy z biegłych w przekonujący sposób uzasadnił wybraną metodę szacowania. Biegli szczegółowo objaśnili sposób dokonywania swoich ustaleń, sposób pomiaru powierzchni użytkowej nieruchomości oraz stan techniczny budynku. Biegli oceniając wartość nieruchomości dokonali analizy transakcji, których przedmiotem były podobne nieruchomości oraz uwzględnili jej lokalizację.

Podkreślić należy, iż obaj biegli w swoich opiniach zgodnie stwierdzili, iż wskazywane przez wnioskodawczynię w zarzutach do opinii wady techniczne budynku, nie mają wpływu na ostateczną ocenę jego stanu technicznego. Wnioskodawczyni podnosiła, iż wymiany wymagają okna budynku, schody oraz pokrycie tynkowe. Biegli nie przychyliłi się do tego twierdzenia, wskazując iż dom wymaga jedynie pewnych napraw w tym zakresie, które to nie wpływają na „dobrą” ocenę jego stanu.

Pierwszy biegły powołany do oszacowania wartości nieruchomości, korzystniejszej dla wnioskodawczyni, przyjął dwie metody wyliczania wartości szacowanej nieruchomości, metodę porównawczą i metodę korygowania ceny średniej. Biegły J. T. (1) w oparciu o powyższe dwie metody i przy przyjęciu, że otoczenie i sąsiedztwo nieruchomości jest „słabe”, z uwagi na to, że ulica jest wąska, brak jest podjazdów i parkingów oszacował wartość nieruchomości przy przyjęciu powierzchni użytkowej 155,51 m. kw na kwotę 442.581,00 zł.

Zaś biegły A. W. (1), wyliczając wartość nieruchomości tylko metodą porównawczą, dokonał za to precyzyjnego pomiaru powierzchni użytkowej przy użyciu laserowych przyrządów w wyniku czego do końcowej wyceny przyjęto wartość powierzchni użytkowej 159,11 m.kw. Należy także zwrócić uwagę, że biegły A. W. (1) oceniając stan otoczenia jako

„dobry”, wziął pod uwagę inne elementy niż poprzedni biegły, takie jak: obecność w pobliżu placówki służby zdrowia, obiektów handlowych, obiektu sakralnego, zakładów usługowych i produkcyjnych.

Końcowe wyniki obu opinii biegłych wskazywały jednak na znaczne rozbieżności w ustaleniu wartości nieruchomości. Biegły J. T. (1) ustalił, iż powierzchnia użytkowa nieruchomości wynosi 155,51 m² - zaś jej wartość 442.581,00 zł. Natomiast w opinii biegłego A. W. (3) ustalono obszar powierzchni użytkowej na 159,11 m², wskazując iż wartość nieruchomości stanowi kwota 489.950,00 zł.

Z uwagi na znaczne rozbieżności w zakresie oszacowania wartości zabudowanej nieruchomości położonej w O. przy ul. (...), Sąd ustalił wartość owej nieruchomości na kwotę 470.765,50 zł. W ocenie Sądu zasadnym było obliczenie wartości nieruchomości poprzez wyliczenie średniej arytmetycznej z kwot wartości nieruchomości wskazanych przez biegłego J. T. (1) i biegłego A. W. (1). Uwzględnienie jednej z wycen dokonanych przez biegłych, byłoby w niniejszej sprawie niesłuszne, gdyż powodowałoby albo niezasadny wzrost wartości udziałów w prawie własności, albo obniżenie wartości tych udziałów. Zastosowana przez Sąd metoda wyliczeń w sposób sprawiedliwy – uwzględniając interesy wnioskodawczyni i uczestniczki postępowania – określa wartość nieruchomości w sposób korzystny dla obu stron.

Za niecelowe sąd uznał dopuszczanie kolejnej opinii biegłego, która musiała by być oceną dotychczasowych dwu opinii, bądź stanowić kolejną szacowaną wartość, podlegającą ocenie sądu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd ustalił, iż przedmiotem zniesienia współwłasności w równych udziałach pomiędzy wnioskodawczynią a uczestniczką postępowania jest nieruchomość zabudowana oznaczona numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,0191 ha, położona w O. przy ul. (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Ostrołęce prowadzona jest KW (...), o wartości 470.765,50 zł – stosownie do pkt 1 sentencji orzeczenia.

Stosownie do treści art. 212 § 3 k.c., jeżeli ustalone zostały dopłaty lub spłaty, sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość i termin uiszczenia odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia. Przepis ten mówi również, że w razie rozłożenia dopłat i spłat na raty terminy ich uiszczenia nie mogą łącznie przekraczać lat dziesięciu, a w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie sąd na wniosek dłużnika może odroczyć termin zapłaty rat już wymagalnych.

Wskazać należy, iż wartość 1/2 udziału w prawie własności nieruchomości stanowić będzie 235.382,75 zł. Kwotę tę ustalono poprzez podział ustalonej przez Sąd kwoty wartości nieruchomości na dwa równe udziały w prawie własności spornej nieruchomości.

Ustalając obowiązek spłaty wartości udziału uczestniczki postępowania przez wnioskodawczynię Sąd wziął pod uwagę jej stan majątkowy, płynność finansową , ale także fakt , że ma na wychowaniu dwóch małoletnich synów .

W toku postępowania Sąd ustalił, iż J. P. (1) jest zatrudniona w U. K. S. w B. Oddziale w Ł. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Z tego tytułu osiąga dochody w wysokości 4.110,00 brutto. Jest także właścicielką lokalu użytkowego, który wynajmuje osiągając dochód w wysokości 1.200,00 zł miesięcznie. Sama wnioskodawczyni wskazała ponadto, iż posiada oszczędności w kwocie 25.000,00 zł (ze spłaty spadkowej) , oraz ubiegać się będzie o kredyt w banku, by pokryć pozostałą część zasądzonej na rzecz Z. P. spłaty. W związku z tą okolicznością wnioskodawczyni wniosła o rozłożenie zasądzonej od niej na rzecz uczestniczki postępowania należności na 2 raty.

Mając uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 212 § 3 k.c. zasądził od wnioskodawczyni J. P. (1) tytułem spłaty na rzecz uczestniczki postępowania Z. P. kwotę 235.382,75 zł płatną w dwóch ratach: pierwsza rata w kwocie 25.000,00 zł płatna w terminie tygodnia od daty uprawomocnienia się postanowienia, druga rata w kwocie 210.382,75 zł płatna w terminie jednego roku od daty uprawomocnienia się postanowienia.

W ocenie Sądu okoliczności wskazane przez wnioskodawczynię uzasadniają rozłożenie kwoty spłaty na raty. Wnioskodawczyni wskazała, iż okres odroczenia płatności drugiej raty pozwoli jej na uzyskanie kredytu bankowego i tym samym skutecznie zaspokojenie wierzytelności przysługującej uczestniczce postępowania , bez narażania się na postępowanie egzekucyjne .

Wskazać należy, iż ustalona w powyższy sposób spłata nie naruszy uzasadnionego interesu uczestniczki postępowania. Z. P. nie potrzebuje owych pieniędzy by zaspokoić swoje potrzeby mieszkaniowe. Ewentualna możliwość wprowadzenia się do niej dorosłego syna nie wpływa w żaden sposób na te ustalenia .Syn uczestniczki postępowania w momencie darowania swojego udziału matce pozbawił się wpływu na sposób podziału i terminy spłat, nie jest uczestnikiem postępowania . Chęć zamiany obecnie posiadanego mieszkania na większe, by zamieszkał z nią syn , stanowi jedynie potrzebę poprawy komfortu mieszkania uczestniczki postępowania i nie może wpływać na decyzję Sądu w tym zakresie. Istotnym jest, iż termin zapłaty pierwszej raty należności uczestniczce świadczenia umożliwi jej zabezpieczenie swoich potrzeb do chwili spłaty całości zasądzonej przez Sąd na jej rzecz należności.

O kosztach postępowania Sąd orzekł stosownie do art. 520 § 1 k.p.c., ustalając, że wnioskodawczyni i uczestniczka postępowania ponoszą koszty postępowania każda we własnym zakresie. Wprawdzie wnioskodawczyni poniosła większe wydatki na poczet opinii biegłych , ale druga opinia została sporządzona na wyraźny wniosek wnioskodawczyni. Uczestniczka postępowania nie kwestionowała pierwszej opinii , mniej dla niej korzystnej.

Mając powyższe na uwadze na podstawie wskazanej w trakcie rozważań sądu orzeczono jak w postanowieniu z dnia 22.07.2014r.

SSR Małgorzata Mikos - Bednarz